

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje

PROLETAREC

Official Organ Jugoslav Federation, S. P. — Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1408.

Entered as second-class matter, December 6, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO, ILL., 5. SEPTEMBRA (September 5, 1934.)

Published weekly at
3039 W. 26th St.

LETO — VOL. XXIX.

NAJVEČJI ZBOR V ZGODOVINI J. S. Z.

Pregled dela in sklepov delegacije 1.—3. sept.
v Clevelandu. — Načrti za agitacijske kampanje

JSZ za solidarnost delavstva. — Vprašanje po-
tovalnega agitatorja. — Naše publikacije

K OJE dne 1. septembra ob 9:40 dopoldne otvoril v Slovenskem delavskem domu v Clevelandu deseti redni zbor njen tajnik Chas. Pogorelec, je bilo navzočih 84 članov zabora. Dan pozneje jih je bilo 88. Poverilnice je pregledal poseben odbor, v katerem so bili Leo Poljšak, Anton Zornik in Frank Auguštin.

V imenu klevelandskih klubov JSZ je pozdravil zbor Jo-
seph Jauch.

Pozdrave zboru so poslali Clarence Senior v imenu eksekutivne soc. stranke, ki je tedaj zborovala v Milwaukeeju; v imenu Cook County je poslal pozdrav tajnik Arthur McDowell; dalje so pozdravili zbor Belmont County soc. stranke v vzhod. Ohiu, James Oneal in Sol. Levitas iz New Yorka v imenu socialističnega glasila New Leader, direktorij Slovenskega delavskega doma v Collinwoodu, kjer je zbor imel svoj sedež, druš. št. 6 SNPJ in klub št. 13 JSZ, Sygan, Pa.; češke socialistične organizacije v Clevelandu, katere so delegirale sodruga Andrew Brezina in Frank Bardouna za zastopnika, ki naj pozdravita zbor; dalje Kristina Turpin, članica kluba št. 1 v Chicagu, ki je zdaj na obisku v Jugoslaviji; John Lenko v imenu JPZS in Andrew Grum iz Detroitu.

O Prosvetni matici se je razvila obširna razprava, katere so udeležili tudi člani mladinske delegacije. O sklepih bomo poročali v prihodnjih številkah.

Joško Oven je podal kritičen pregled o delu sodrugov in somišljenikov v kulturnih in podpornih društvenih.

Frank Aleš je referiral o taktičnem vprašanju "Ali so aktivnosti sodrugov v podpornih društvenih našemu gibanju koristne?" Tudi o tem bo poročano v naslednjih številkah.

O agitaciji med mladino so imeli govore v angleščini D. J. Lotrich, Raymond Traunik, Frances Langerhole, Josephine Turk in več drugih.

O unijah in dolžnostih socialistov v njih je govoril Fr. Podboy.

Poročevalec o zadružništvu je bil John Gorjanc.

O našem ženstvu z ozirom na socialistično gibanje je imel referat Frances Zakovšek in o tem problemu je govorila tudi Angela Zaitz.

Frank Aleš je predložil v imenu resolucijskega odbora izjavvo za solidarnost delavskega gibanja s posebnim ozirom na razmere med ameriškimi Jugoslovani. Publicirana bo v prihodnji številki.

Tajnik zabora je bil Charles Pogorelec in zapisnikarja Peter Bernik in Ivan Babnik.

Predsedovali so zboru prvi dan Filip Godina, drugi dan Anton Jurca in tretji dan Anton Šular.

Podpredsedniki so bili: John Goršek, Frances Langerhole, Louis Zorko, Anton Šular, Mary Udovich, George Smrekar in Frances Zakovšek.

V odboru za resolucije so bili: Joško Oven (tajnik odbora), Ivan Molek, Stojan Menčton, Angela Zaitz, Anton Šular, John Jane in Frank Zaitz. O sprejetih resolucijah bo poročano v prihodnji številki.

Tajnik zabora je bil Charles Pogorelec in zapisnikarja Peter Bernik in Ivan Babnik.

Tajnik JSZ je poročal o delu in stanju JSZ ter pridal potrdilno tudi statistične podatke.

Frank Zaitz je poročal o slovenski in George Maslach o srbski sekcijski.

Frank Česen iz Detroitu je v svojem referatu o bodočnosti JSZ izjavil, da je prisel na zbor konstruktivno delovati za jačanje zveze ne pa jo rušiti kot je bilo v polemiki o JSZ in o detroitski resoluciji napovedano.

Od delu klubov in Prosvetne matice v naselbinah so poročali John Terčelj, Anton Šular in Joseph Jauch.

Frank Novak je poročal o delu milwauških socialistov.

O detroitski konvenciji soc. stranke je poročal Chas. Pogorelec, ki je bil na nji delegat JSZ. Referat o novi strankini načelnih izjav je imel Anton Garden. Predlog Antonia Zornika, da naj se o načelnih izjav razpravlja, je bil z dvema glasovoma poražen, iz razloga, da je glasovanje o njih v večini končano in vsled tega bi bila razprava le potrata časa, ki se ga bo lahko z boljšim uspehom porabilo za JSZ.

O našem tisku in o agitaciji zanj (Proletarci, Kolesarji in Majskem Glasu) so poročali Chas. Pogorelec, Frank Zaitz, John Rak, Nace Zlemerger, Joseph Snay in Anton Garden.

Konec stavke na Kubi

Stavka poštih uslužbencev na Kubi, ki je trajala 18 dni in paralizirala ves poštni in brzozavni promet, je bila končana 29. avgusta z zmago za stavkarje. Vsi stavkokazi so bili odpuščeni.

Anglija, Francija in Italija so se zedinile, da skupno povabijo Sovjetsko unijo v ligo narodov. Obljubile so ji tudi stalnega zastopnika v liginem vrhovnem svetu, do katerega imajo zdaj pravico samo omenjene tri države. Baje je na tajnih posvetovanjih že obljubila pristopiti, zato je sedanje povabilo le formalno. Kadar

Visoki računi za "protektiranje" propadlih bank

V propadlih ("državnih") čeških bankah imajo vlagatelji približno \$150,000,000. Od tega so doslej dobili od 5 do 40 odstotkov. Izgube so ogromne, četudi imajo vse te banke tako draga "legalno" (pravniško) protekcijo (?), da je bilo zanj v poslednjih par četrletjih izdanega več enarja, kakor pa so ga dobili vlagatelji.

Nad tri milijone dolarjev so dobili iz teh 136 bank advokati, ki jih je sodišče imenovalo za "pravne varuhove". V zadnjem četrletju so dobili vlagatelji manj kot eno četrtnino dohodka teh bank, drugo je šlo za receiverje in pravne "branitelje".

Vsa uprava nad propadlimi bankami je urejena tako, da bodo njih dohodki pokrivali le izdatke "političnih nameščencev", ki v imenu demokratske stranke v Illinoisu gospodarijo nad milijoni prigaranjih prihrankov.

Slednji je predložil agitacijski načrt za Proletarca in JSZ v imenu posebnega odbora eksekutive. Bil je sprejet. Določa med drugim ustavitev agitacijskega fonda, ki bo Zvezni omogočil uposlit stalnega potovnega organizatorja.

O notranjem delu Prosvetne matice sta poročala Chas. Pogorelec v slovenskem in John Rak v angleškem jeziku.

Kako naj se zboljša delo Prosvetne matice med mladino na dramskem polju, je govoril Louis Jartz. O "našem kulturnem življenju" je referiral Ivan Molek.

O Prosvetni matici se je razvila obširna razprava, katere so udeležili tudi člani mladinske delegacije. O sklepih bomo poročali v prihodnjih številkah.

Joško Oven je podal kritičen pregled o delu sodrugov in somišljenikov v kulturnih in podpornih društvenih.

Frank Aleš je referiral o taktičnem vprašanju "Ali so aktivnosti sodrugov v podpornih društvenih našemu gibanju koristne?" Tudi o tem bo poročano v naslednjih številkah.

O agitaciji med mladino so imeli govore v angleščini D. J. Lotrich, Raymond Traunik, Frances Langerhole, Josephine Turk in več drugih.

O unijah in dolžnostih socialistov v njih je govoril Fr. Podboy.

Poročevalec o zadružništvu je bil John Gorjanc.

O našem ženstvu z ozirom na socialistično gibanje je imel referat Frances Zakovšek in o tem problemu je govorila tudi Angela Zaitz.

Frank Aleš je predložil v imenu resolucijskega odbora izjavvo za solidarnost delavskega gibanja s posebnim ozirom na razmere med ameriškimi Jugoslovani. Publicirana bo v prihodnji številki.

Tajnik zabora je bil Charles Pogorelec in zapisnikarja Peter Bernik in Ivan Babnik.

Tajnik JSZ je poročal o delu in stanju JSZ ter pridal potrdilno tudi statistične podatke.

Frank Zaitz je poročal o slovenski in George Maslach o srbski sekcijski.

Frank Česen iz Detroitu je v svojem referatu o bodočnosti JSZ izjavil, da je prisel na zbor konstruktivno delovati za jačanje zveze ne pa jo rušiti kot je bilo v polemiki o JSZ in o detroitski resoluciji napovedano.

Od delu klubov in Prosvetne matice v naselbinah so poročali John Terčelj, Anton Šular in Joseph Jauch.

Frank Novak je poročal o delu milwauških socialistov.

O detroitski konvenciji soc. stranke je poročal Chas. Pogorelec, ki je bil na nji delegat JSZ. Referat o novi strankini načelnih izjav je imel Anton Garden. Predlog Antonia Zornika, da naj se o načelnih izjav razpravlja, je bil z dvema glasovoma poražen, iz razloga, da je glasovanje o njih v večini končano in vsled tega bi bila razprava le potrata časa, ki se ga bo lahko z boljšim uspehom porabilo za JSZ.

Konec stavke na Kubi

Stavka poštih uslužbencev na Kubi, ki je trajala 18 dni in paralizirala ves poštni in brzozavni promet, je bila končana 29. avgusta z zmago za stavkarje. Vsi stavkokazi so bili odpuščeni.

VAŽNI SKLEPI X. ZBORA

1. Zapisnik X. rednega zborova, v katerem bodo vse razprave in sklepi, izide v posebni prilogi Proletarca na 8. straneh ko hitro bo urejen. Zapisnikarja na zboru sta bila Peter Bernik in Ivan Babnik.

2. Agitacijo za JSZ in Proletarca se bo sistematiziralo na podlagi priporočil posebnega odboka JSZ.

3. Socialistična mladina iz naših vrst bo v bodoče osredotočila svoje delovanje v JSZ ne da bi pri tem kaj opustila od svojih aktivnosti v socialistični stranki.

4. Z ozirom na delovanje naših članov v drugih organizacijah je bilo mišljeno zborova, da so s svojo neenotnostjo in nasprotovanju drug drugemu na raznih konvencijah in sejah storili škodo svojem gibanju in delavski stvari vobče, zato se jim v bodoče nalaga, da se najprvo med seboj sporazumejo v interesu celote in nastopajo solidarno z načelnega stališča, gospodarsko pa kakor narekujejo interesi organizacij.

5. Majski Glas in Ameriški družinski koledar imata popolno odobrenje zborova. Člaki so obljudili delovati, da se ti dve publikaciji, kakor Proletarca, čim bolj razširi.

6. Prosvetna matica se je razvila v enako važno organizacijo kakor je JSZ sama; razprava o Prosvetni matici na zboru in priporočila o nji dokazujejo, da ima ta ustanova veliko bodočnost.

Poročila o X. rednem zboru so se pričela v tej številki in bodo nadaljevana do objave zapisnika. Ker so zelo važna, priporočamo vsem, da jih čitajo.

UPTON SINCLAIR V BOJU ZA GOVERNERSKI STOL

Poteza, ki se je v oglaševalne namene sijajno posrečila. — Nova preizkušnja za delavstvo

Oportunizem, ki vodi v polome in razočaranja. Napačno izražanje protesta. — Reakcija brunda

S PRISTOPOM v demokratsko stranko je pisatelj Upton Sinclair nadomestil svoj militantni socializem s politiko oportunitizma. To spremembo je sporočil javnosti septembra lansko leto, ko je oznanil, da bo leta 1934 kandidiral za governerja na demokratski listi. Socialistična stranka v Californiji ga je meseca oktobra formalno izključila.

Upton Sinclair vztraja, da je po prepričanju še socialist, in da od svojega programa ni odnehal, pač pa se je prilagodil "praktični politiki". Zato on javno nič več ne trdi, da je socialist, ampak le, da je za "odpravo bede v Californiji". Njegov program je v tej volilni kampanji za governorski mandat zatem besed, zložene skupaj, so "EPIC". Tako se je Sinclair spremenil iz radikalnega socialistov v "EPIC" demokrata.

Pred to spremembo v svoji orientaciji je v Kaliforniji kandidiral na socialistični listi za zveznega senatorja in enkrat tudi za governerja, toda dnevno časopisje ga je ignoriralo. Socialistična stranka ima skromna gmočna sredstva in tako je bil slavitelj Sinclair zamolčan, kar ga je nedvomno bolelo, vseled česar se je odločil iti v takozvanou "praktično politiko".

Ko je prvič objavil svoj namen, da bo kandidiral za governerja na demokratskem tiketu, je dnevno časopisje objavilo to vest bolj za šalo kakor zares, kar je Sinclairja še bolj jezikol. Zato se je kampanje lotil zares, dobil prijateljev, ki so mu jo pomagali financirati, in izdal brošuro s svojim programom, katere naslov je "I Governor of California, And How I Ended Poverty".

Načrt, ki ga opisuje v tej brošuri je mikaven in enostaven: Californija izda pod njegovo administracijo za več sto milijonov dolarjev bondov (najmanj za 300 milijonov), in s tem dejnarjem-odkupi nerabljenih polja ter neobratujoč tovarne, Nato uposi ves sedaj nezaposleni proletariat, ki bo na farmah in v tovarnah producirat za potrebo namesta za profit. Farmarji (bivši brezposelniki delavci) bodo svoje pridelke zamenjavali za produkte iz tovarn. Tako bo "odpravljena beda v Californiji".

Upton Sinclair je storil za izobraževanje ameriškega ljudstva v socialističnem duhu več kot katerikoli drugi socialistični pisatelj v tej deželi. Sirši ameriški javnosti je bil predstavljen ko je časopisje ustvarilo iz njegove knjige "Jungle" (l. 1904) veliko senzacijo, ker je v nji razkril umazan, nezaslišen način obrata v ameriških mesni industrijih — v čikaških "stock yards".

Od tistega časa je pisal že mnogo drugih knjig — vseh skupaj okrog 50 — toda kapitalistični tisk njegova dela sistematici ignorira in priobčuje le kritike, ki so plačane, razen nekaterih takozvanih liberalnejših listov, ki pa dosežejo le mal odstotek citateljev.

Sinclair je bil že večkrat predmet "novic" — dasi ne kot pisatelj. Enkrat ko je piketiral pred Rockefellerjevim uradom v New Yorku v času stavke premogarjev v južnem Colorado. Časopisje je tedaj veliko pisalo o njemu. V drugič se ga je spomnilo vsled "državskih razmer" (razporoke). Večinoma so ga poročila največ smešila, da mu na ta način vzamejo ugled med ljudstvom, ki si ga morda pridobil s svojimi knjagi. Sinclairju se je začelo dozdevati, da se je kapitalistični manever posrečil, kajti njegove knjige se imelo v tej deželi (Nadaljevanje na 4. strani.)

RAZNOTEVOSTI IZ INOZEMSTVA

Obečanja v Avstriji.

Rabelj Johan Lang je končno omagal. Od meseca februarja naprej je obesil devet socialistov in zadnjih par tednov dvanajst nacijev. Pri vsej dvanajstih par tednov je bila prva leta ligi zelo nasprotna in je izjavljala, da se jih nikoli ne pridruži. Nove okolščine zdaj narekujejo spremeniti to stališče.

Odsavljanja v Nemčiji.

Vrhovni delavski ekonomski odbor v Nemčiji je izdal delodajalcem ukaz, da morajo odsloviti vse fante in dekleter pod 25. letom starosti, ki niso oženjeni, njihove službe pa oddati družinskim očetom. Odsloviljenim pa je dana prilika vpisati se v "delavsko brigado", ki so vposljene

PROLETAREC

List za interes delavškega ljudstva.

Izhaja vsako sredo.

Indija Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba
Chicago, III.Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zvezde.
MAROCNINA v Žednjem državah za celo leto \$3.00;
za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejno do pondeljka popoldne za priobdelat' v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workers' Publishing Co., Inc.
Established 1908.Editor Frank Zaitz
Business Manager Charles PogorelecSUBSCRIPTION RATES:
United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

839 W. 26th St., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2864.

Po X. rednem zboru JSZ

Po trdnevnem razmotrivanju, debatiranju in sklepanju so se člani X. rednega zboru razšli z odločnostjo, da je treba v naselbinah več aktivnosti v področju klubov Zvezze, in da mora Prosvetna matica storiti večno več dela v svojem delokrogu.

Delegacija v collinwoodskem Slovenskem delavskem domu je izvršila svoje delo, toda to, kar je sprejela, so le načrti in smernice za nadaljevanje resničnega dela, od katerega odvisi napredok našega gibanja in njegov obstoj sploh.

Predvsem se je izkazalo, da je bila JSZ sposobna prizeti z metodami, ki ji pridobivajo v nastale vrzeli nove moči. Repräsentanti mlajše, tu vzgojene generacije, so šele na tem zboru dobili svoje polno priznanje, ker so se doslej — s svojim agitacijskim delom skozi prošla štiri leta še uveljavili.

Deseti redni zbor je bil v splošnem zelo konstruktiven. Da-lj bodo sprejeti načrti tudi dosegli, kar je delegacija z njimi hotela, odvisni od tistih, ki so bili na zboru, in od vsega ostalega članstva. Tudi oni člani, ki so imeli dvome v bodočnost JSZ in njenega glasila, so iz razprav uvideli, da je danes potrebna prav tako kakor je bila; vsi pogoji in vsi vzroki za njen obstoj so še tukaj. Nobe-nega razloga ni, čemu bi svojih aktivnosti ne mogla pospešiti in-napredovati, da bo ob času svojega prihodnjega zebra jačja ko kdaj po-prej. Ob zaključku šeste seje so člani X. zebra zapustili Slov. del. dom s sklepom, da bodo postanke JSZ v raznih naselbinah res postale bolj delavne, bolj energične in bolj agresivne v svojih naporih. Posledica tega bo večja in vplivnejša JSZ ter močnejša in efektivnejša Prosvetna matica. Deseti redni zbor JSZ ni bil zamašen.

Kdo poseduje ameriške farme?

Ameriški farmerji dolgujejo na prve uknjižbe ogromno vsoto \$9,468,526.000 Upniki, ki so posodili te milijarde, se dele:

Posojila v odstotki

Insurance kompanije	22.9%
Posamezniki, ki niso farmerji	15.4%
Federalne zemljavične banke	12.1%
Komerčne banke	10.8%
Bivši farmerji, ki so se lotili drugih poslov	10.6%
Mortgage kompanije	10.4%
Razni posojevalci	7.2%
Joint Stock - Land banke	7.0%
Aktivni farmerji	3.6%

Farmerji imajo torej najmanj gotovine in so na kmetije najmanj posodili, največ pa zavarovalnike, ki so zdaj radi takih neiztežljivih investicij v težkih zagatah. Največ teh dolgov bo končno prevzel vlada, ki že zdaj lastuje 12 odst. posojil na prve vknjižbe.

Za oboroževanje

Ameriškemu generalnemu štabu je bil predložen načrt za nabavo tisoč novih vojnih aeroplakov. Poseben odbor pod vodstvom bivšega vojnega tajnika Newton D. Bakerja pa pripravlja pomnožitev ameriške zračne flote toliko, da bo štela 2,340 letal. Drugi načrti določajo izpopolnitve in pojačanje ameriške armade in mornarice. Množe že izvajajo.

Zed. države niso v Evropi, kjer vsaka država meji vsenaokrog na dobro oborožene države. Kanada je skoro brez armade, isto tako Mehiko. Japonska je zelo daleč. Med njo in Zed. državami je Pacifik. Z evropskimi deželami je vlada v Washingtonu in ameriško ljudstvo v prijateljskih odnosajih. Čemu torej treba še večje armade, mornarice in letalske flote, kot jo že imamo? Deloma v interesu muničijske industrije, deloma na željo militaristov in veliko tudi zaradi načela, da je treba v oboroževanju tekmovati z vsem svetom.

Za potlačevanje stavk je ameriška arsma že zdaj dovolj močna. To je prav za prav edino delo, ki ga ima ameriško vojaštvo.

Revolucija, ki bi mogla strmoglavit ignoranco v delavskih vrstah, bi bila najvažnejša in najpotrebnejša.

JAPONSKA SE PRIPRAVLJA NA "OBRAMBO"

Na sliki je japonsko pristaniško mesto Osaka, kjer je bilo nedavno vse prebivalstvo mobilizirano skozi tri dni v vajah na obrambo mesta pred možnim sovražnim napadom iz zraka. En del japonske zračne flote je igral sovražnika in spuščal na Osaku namičljene ter ognjene jezike, prebivalstvo pa se je med tem moralo

poskrbiti, mobiliziranci pa so se pripravili za gasenje eventualnih požarov in za strešenje armadi ter letalov, ki so se spustili v boj za odrbitje sovražnikov. Slični manevri se vrše tudi v Franciji, Angliji in drugih deželah, kajti v prihodnji vojni bodo aeroplani najvernejše in najefektivnejše orožje — veliko bolj kakor n. pr. v prošli svetovni vojni.

Zadružništvo in njegov pomen za delavstvo

PETER BERNIK

Odkar pomni zgodovina, je precej zmag in dobilo svoje tem ustanovile tovarne za izdelavo raznih predmetov in živiljenskih potrebskih. Načrti so se bolj in bolj izboljševali. Strokovno in politično organizirano delavstvo je imelo do zadnjega časa brez pretiravanja rečeno v Evropi do 75% boljši položaj kot pa v Ameriki, ker delavstvo v evropskih industrijskih deželah je bilo strokovno in politično organizirano, dočim je v Združenih državah organizirano zelo slabo na strokovnem podlagu. Ker je bilo o tem že neštetkorat pojasnjeno, ne bom nadalje razpravljal o tem.

Toda kljub temu, da je bilo delavstvo v Evropi zelo dobro organizirano, zato se združuje strokovno in politično, akoravno ne še tako, kot bi moral biti. Nasprotnik je, smo rečeno, 85% bolje organiziran. Posedujoči razred je organiziran tako, da popolnoma diktira ali kontrolira sploh vse, še celo privatno ali zasebno gibanje posameznikov. Dokaz so sedanje fašistične diktature v nekaterih državah v Evropi. Ne bilo bi tega, ko bi se delavsko ljudstvo, ki vse producira, zavedalo pomena organizacije in se organizira tako kot so se oni, ki so si prilastili vse, kar potrebuje človeštvo za svoj obstanek.

Delavci so torej spoznali, da se morajo organizirati, ako si hočejo proribiti vsaj trohico tega, kar zahtevajo. Načrti so se pričeli organizirati strokovno, t. j. združili so se delavci ene stroke in skupno predložili svoje zahteve delavcem. To je bil že precejšen korak k izboljšanju položaja. Toda prve take strokovne organizacije so bile zelo konsermativne in v svojo sredo so sprejemale le gotove delavce, t. j. izbirale so in odločale, kdo je sposoben postati član in kdo ne. Pojavili so se tudi spori med posameznimi takimi organizacijami, ali unijami. Posedujoči razred, ali "moderni" — kapitalisti, so znali dobro izrabljati te spore in restrikcije strokovnih unij v svojo lastno korist. Ker so delavci končno uvideli, da si klub strokovnemu organiziraju ne morejo proribiti svojih pravic, ker delodajalcji diktirajo somočjo civilnih oblasti razne zakone za onemogočanje uspešnega delovanja strokovnih organizacij, so se začeli končno organizirati tudi politično. Veliki večini čitateljev je dobro znano, da n. pr. v bivši Avstriji je bil vsak strokovno organiziran član obenem član socialistične stranke. Ta korak naprej k osamosvojitvi delavstva je bil precej važen in enako uspešen. Kajti s tem je stopilo delavstvo tudi na politično polje. Izvojevalo si je

tem ustanovile tovarne za izdelavo raznih predmetov in živiljenskih potrebskih. Zadružno gibanje se je tako razširilo po vsej Angliji. Ob koncu leta 1933 je štela Angleško kooperativna liga 7 milijonov članov in dva tisoč organizacij. (Pod imenom "član" je treba razumeti družino, ker je vsa družina vpisana kot "član"; pod besedo "organizacija" je treba razumeti "okrožje" in ne prodajalne.) Celotletni pravet vseh zadružnih organizacij je znašal v letu 1933 štiri milijarde švicarskih frankov. Ker znaša vse prebivalstvo Anglije nekaj nad 46 milijonov, je domalega 14% prebivalcev organiziranih v zadružnah.

Kdor delavsko gibanje v Angliji količaj pozna, ve, da ima angleško delavstvo najboljši položaj v primeri z delavstvom v drugih deželah, ker je organizirano ne samo politično in strokovno, ampak tudi gospodarsko. Radi tega je njih boj toliko bolj uspešen. V času stavki ima na strani močno gospodarsko organizacijo. Izvojevalo si je že pred leti ugodnosti, za katere se mora delavstvo v drugih deželah še boriti.

Izmed drugih evropskih dežel naj navedem še slednje: Francija ima 3,155 zadružnih organizacij z dva in pol milijona članov (družinami) in celoletni promet je znašal eno milijardo švicarskih frankov; v Nemčiji je bilo koncem leta 1932 1200 zadružnih organizacij s 3 in pol milijona članov (družin); celoletni promet je znašal eno milijardno švicarsko prav. Za koncem leta 1932 1200 zadružnih organizacij z 1 milijon članov; letni promet je znašal koncem leta 1933 313 milijonov švicarskih frankov; Jugoslavija koncem leta 1932 1,363 zadružnih organizacij s 86,200 članov; celoletni promet je znašal 4 in pol milijona švicarskih frankov; Zdr. države 1,500 zadružnih organizacij s 500,000 članov; celoletni promet je znašal koncem leta 1933 520 milijonov švicarskih frankov.

Glasom statistike, katero je objavila Mednarodna zadružna zveza v Londonu, je bilo v Evropi (Sovjetska Rusija ni vključena) koncem leta 1932 22,666 zadružnih organizacij z 19,600,799 članov (družin) in celoletni promet vseh teh zadružnih organizacij je znašal 9 milijard švicarskih frankov.

Prva zadružna organizacija ali trgovina je bila ustanovljena leta 1944 z 28 člani; po 20 letih je bilo v Veliki Britaniji že 395 zadružnih organizacij; njih letni promet je znašal okrog \$15,000,000. — Iste leta so te zadružne organizacije ustanovile prvo veletrgovino, ki je zalagala z raznimi potrebskimi članicami vse zadružne prodajalne, namesto da bi posamično kupovale in naročale od privatnih veletrgovin. Dve leti kasneje so uvideli potrebe za ene veletrgovine in jo ustavili v severni Angliji ali na Škotskem. Obe skupaj sta po-

Fr. Podlipc odgovarja

Cicer, III. — V Proletarecu z dne 29. avgusta t. l. je bilo pod naslovom "Komentarji" poročano med drugim sledeće:

"Na neki seji nekega kluba se je izrazil sodrug, ki je član soc. stranke že mnogo let, in vrhutega je bil prva leta tudi zelo delaven v JSZ, da mu ne bo žal, če Proletarec preneha, češ, da morajo naši delavci naročati kar po več socialističnih listov, kar jim potem ne bo treba" itd.

V isti številki je pod naslovom "Razprava" v klubu št. 1 o sporedu bodočega zvora J. S. Z. o moji izjavi napačno poročano, ali pa je imel urednik oziroma poročevalc svoje misli drugje ter me ni razumeval.

V svojih izvajanjih na seji klubu sem v prvi vrsti želel,

da bi se udeležili to razprave

sodruži v splošnem in ne samo

z odra. Drugič sem se izrazil,

da dokler bo naša Zveza potreba, bo obstala in ravno tako

Proletarec, sicer mi ne bo žal.

Imamo mnogo listov v jezikih tujerodcev in ako bi izhajali v angleškem jeziku jih

ne bi bilo treba naročati več

vrst in v javnosti bi imeli več

vpliva.

Proletarec ni bil ustanovljen zato, da bi vedno izhajal, in to je potrdila tudi uprava lista s tem, da mu je dala angleško stran. Mi smo pač premajhni narod, da se bi valu amerikanizma mogli še kaj dolgo upirati. Po mojem prepričanju bi bilo za soc. stranko veliko večjega pomena, ako bi imela močne socialistične liste po vsej Ameriki, kajti časopisi delajo javno mnenje med ljudstvom, in to je kar potrebujemo za razvoj soc. stranke v Z. D.

Proletarec je bil ustanovljen, da vzgoji in pripravi slovenske delavce za pristop in sodelovanje v soc. stranki. Ko bo to delo dovršeno, je Proletarec kot tak dovršil svojo dolžnost. Ako potem še v načrtu izhaja v angleškem jeziku, mi bo popolnoma prav. Za enkrat sem preprisan, da nam je list še vedno potreben ter sem tudi pripravljen ga podpirati ter delovati zanj.

Še nekaj drugega želim, da se popravi. V poročilu o razpravi v klubu št. 1 se glasi, da sem grajal stranko, ker ne vzgoji agitatorjev. Tudi tu je nešporazum. Moje priporočilo je bilo, da bi na kongresu JSZ razpravljali več o agitaciji soc. stranke, in da bi soc. stranka svoje članstvo tako organizirala, da bi vsak član imel agitacijsko delo, za kakršnega je sposoben. Eni so sposobni za govornike, drugi so dobri agitatorji za liste, skoraj vsak član.

Način podpiranja brezposelnih je samo zasilen, vrhutega zelo drag in vodi k povečanju poloma. Namesto, da bi vladu razpisala izreden davek na velebogastva, so razne oblasti obdavčile potrebski, kar obremenjuje tisto ogromno množico ameriškega ljudstva, ki ničesar ne poseduje.

Federalna vlada insistira, da občine in države prispevajo svoj del k podpiranju nezaposlenih in njih družin. Tako so prišle v zgate, iz katere so se večinoma izkopalne zatevane.

V New Yorku je župan La Guardia predložil občinsku svetu davčni načrt, ki dolgača, da bi vsi business plačeval mestu 1 odstotek od svojih celokupnih dohodkov na leto. Newyorskim trgovskim krogom se to ni dopadol, kajti plačati bi morali okrog \$20,000,000 na leto ne da jim bi bila dana odpusta zadostna prilika podražiti potrebske in potrebnosti v tem tudi nekaj zaslužiti. Vprizorili so demonstracijo proti županovem predlogu, ki je učinkovala. Župan je nekaterim zahteval trgovcev popustil — ampak princip obdavčenja, ki konečno zadene samo male ljudi, je ostal.

Ni čudno, ako je celo predsednik Roosevelt pred meseci izjavil, da bo deloval za zavaranje proti brezposelnosti. On zdaj že ve, da bo v tej deželi pod kapitalizmom več milijonov delavcev stalno nezaposlenih. Z miločinskimi načini jih ne bo mogoče trajno podpirati. Zato se je izrazil v prilog pravega zavaranja proti brezposelnosti, kajrskoga propagirajo socialisti že desetletja. Ako bo kongres pripravljen sprejeti vsaj deloma

E. ZOLA:

RIM

Poslovenil ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

In nenadoma mu je vstala v spominu tudi postava Prade. Prej, ko ga je Benedeta tako srdito tožila, je bil stopil malec naprej, hoteč ga zagovarjati in povedati, kar je vedel o stvari, o točki, odkoder je prišla košara, o roki, ki je namešala stup. Ali naenkrat je odrevenel ob novi misli; četudi Prada ni izvršil zločina, je vendar pustil, da se je storil.

Drug spomin, oster kakor bodalo, ga je presunil — spomin na malo črno kokšo v mračni okolici osterije, ki je ležala mrtva pod skedenjem, kakor da jo je strela zadela, s tenkim, skoraj vijoličastim curkom krví, ki ji je tekla iz kljuna. In tukaj, pod stojalom, leži prav tako Tata, papiga, topla in ohlapna, s kapljijo krvi na kljunu. Zakaj se je torej Prada lagal, zakaj je govoril o boju? Vse teme strasti, vsakovrstni boji so se tukaj prepletali in tem mraku se Pierre ni več spoznal, kakor si ni mogel domisliti strašne borbe, ki se je morala v plesni noči odigrati v možganih tega moža. Ni si ga mogel več misliti ob svoji strani, ni si mogel prikljicati njegove postave na jutrem izprehodu do palače Bocanera, ne da bi vztrepetal; zakaj natihem je uganil strahoto, ki se je odločila pred temi vrati. Sicer pa: Naj je to storil iz sovraštva do kardinala ali pa v nadi na zgredeno pušico, ki bi ga z okrutno slučajnostjo na slepo srečo maščevala — kljub vsem temotam in kljub vsaki nemogočnosti je bilo pribito dejstvo: Prada je vedel, Prada bi bil lahko usodi zastavil pot, pa jo je pustil, da je dovršila svoje smrtno delo.

Ali ko je Pierre obrnil glavo, je opazil don Vigilia tako zmedenega in bledega na stolu ob strani, odkoder se ni ganil, da se je ustrial, misleč, da je tudi njega zadelo.

"Ste li bolni?"

Začetkom je bilo, kakor da tajnik noči odgovarjati, tako mu je groza stiskala grlo. Potem je dejal s tihim glasom:

"Ne, ne, jaz nisem jedel... O veliki Bog, če pomislim, kako me je mikalo in da mi je branila le spoštljivost, ker nisem Njema eminenca videl jesti!"

Ob misli, da ga je le njegova poniznost rešila, mu je mrzlica pretresla vse telo, in na njegovih rokah, na njegovem obrazu je ostal hlad bližnje smrti, ki jo je občutil, ko je zavela mimo.

Naposlед je dvakrat vzdihnil in napravil kretanje, kakor da hoče v svojem strahu prepoliti grozoto.

"Oh, Paparelli, Paparelli!" je mrmral.

Zelo razburjen, se je trudil Pierre, vedeč, kako sodi o nosilcu vlečke, da bi izvedel kaj več od njega.

"Kaj, kaj mislite o tem? Ali ga dolžite?... Mislite li, da so ga oni pripravili, da so oni začetniki?"

Beseda "jezuiti" se ni niti izrekla; ali večka črna senca je preplavala skozi jasno solnčno svetlobno obednice, ki se je navidezno za trenotek stemnila.

"Oni!" je vzkliknil don Vigilio. "O da! Povsod so oni, vsak čas so oni! Kjer je jok, kjer je smrt, tam so oni. In meni je bilo namenjeno. Čudim se, da me ni zadelo!"

In zopet je izbruhnila iz njega zamolkla težba, polna sovraštva, gnuša in togote:

"O Paparelli, Paparelli!"

Oblomknil je; nič več ni odgovarjal in svoje zmedene poglede je upiral v stene, kakor da ima iz njih stopiti nosilec vlečke s svoji medlim, zgubančenim, starodeviškim obrazom, z drobnimi koraki glodajoče miši, s skrivnostnimi, roparskimi rokami, ki so prinesle pozabljeni košaro smokev iz kuhinjske izbe, da jo postavijo na mizo.

Zdaj sta se oba odločila, da se vrneta v sobo, kjer bi ju utegnili potrebovati, in ko je Pierre vstopil, ga je siloma pograbilo srce trgovca slika, ki se mu je prikazala. Ze pol ure je doktor Giordano, ki je slutil stup, rabil navadna sredstva, neko bljuvalo, potem magnezijo, naposlед je naročil Viktorini beljak stepsti v vodi. Ali zlo se je tako bliskovito povečavalno, da je bila zdaj vsaka pomoč brez koristi. Dario, slečen ležeč na hrbtni, gornje telo podprt z blazinami in roke iztegnjene ob životu, je bil videti straten; premagala ga je tista grozeča piganost, ki označuje to skrivnostno, grozno zlo, ka-

ter je uničilo že monsinjora Galla in mnogo drugih. Omotica ga je porazila, oči so se boljši bolj udire v črno jame, obraz se je vidoma sušil, staral in se odelal s sivo, prsteno senco. Ves utrujen je imel oči že nekaj časa stisnjene; na njem ni bilo nič živega, več razun mučnih, globokih dihov, ki so mu dvigali prsi. In poleg, sklonjena nad ubogi obraz umirajočega, je stala Benedeta; vse njegove bolečine je trpela z njim, in taka brezmočna muka jo je obšla, da je same ni bilo spoznati, da je bila vsa bleda in od strahu tako razburjena, kakor da grabi smrt z njim vred stopnjem tudi njo.

Pri oknu, kamor je bil kardinal Bocanera odvedel doktorja Giordana, sta tiha glasova izrekla nekoliko besed.

"Izgubljen je, kajneda?"

Doktor, ki je bil sam ves iz sebe, je napravil gesto premaganega.

"Zal da je. Pripraviti moram Vašo eminenco na to, da bo v eni uru vse končano."

Kratek molk je nastal.

"Ali bolezni je enaka kakor pri Gallu, kajneda?"

In ker doktor ni odgovoril, temuč treptajoči gledal na stran, je dodal:

"Izkratka, nalezljiva mrzlica?"

Giordano je prav dobro razumel, kaj zahvala kardinal od njega. Hotel je, da molči; zločin naj bi ostal večno pokopan zaradi dobrega glasu njegove matere cerkeve. Nič na svetu ni moglo biti večje, nič ni moglo izraziti višjega, tragičnejšega veličanstva kakor ta še vedno pokonci stojec, vzvišeni sedemdesetletni starec, ki ni hotel, da bi propadla njegova duhovna družina, kakor ni trpel, da bi se zavlekla njegova človeška družina po neizogibnem blatu senčnega procesa. Ne, ne! Molk, večen molk, v katerem vse počiva in se vse pozabi.

Doktor se je nazadnje poklonil s svojim blagim, klerikalno molčecim obrazom.

"Da, očitno je nalezljiva mrzlica, Kakor je Vaša eminence povsem prav opazil."

Zopet so se prikazale velike solze v očeh Bocanera. Zdaj, ko je obvaroval božanstvo, je zopet zakravalo njegovo človeško srce. Zaprosil je zdravnika, naj poizkusi še zadnjé, naj poizkusi več nego je mogoče. Ali ta je majal z glavo in pokazal s svojimi ubogimi, treptajočimi rokami na bolnika. Za svojega očeta, za svojo mater ne bi mogel več storiti. Smrt je bila neizogibna. Čemu bi trudil in trpinčil umirajočega, ko bi le povečal njegove bolečine? In ker se je kardinal v očigled-bližnje katastrofe spomnil na svojo lesto Serafino in obupaval, da ne bo mogla še zadnji objeti svojega nečaka, če se zakasiti v Vatikanu, kjer je morala biti, se je zdravnik ponudil, da gre ponjo s svojim vozom, ki je spodaj čakal. To trajala dva tedna; če ga bo zadnji trenutek kaj treba, se dodelje vrne.

(Dalje prihodnjič.)

AGITATORJI NA DELU

Izkaz naročnin, ki so jih poslali agitatorji "Proletarca".

Vse naročnine, ki jih pošljajo zastopniki in drugi agitatorji Proletarca, so štete na bazi polletnih naročnin. Namreč agitator, ki pošije eno celoletno, je zabeležen v tem seznamu z dvema polletnima.

VIII. IZKAZ.

Jos. Snay, na agitaciji v Ohiu in Penni 44

Anton Jankovich, Cleveland, O. 33½

Bartol Yerant, na agitaciji v Penni. 27½

Anton Zornik, na agitaciji v Penni. 22

Charles Pogorelec, Chicago, Ill. 13

John Zornik, Detroit, Mich. 11

Jacob Rožič, Milwaukee, Wis. 11

Frank Bizjak, Chicago, Ill. 8

Vincent Pugelj, West Allis, Wis. 8

Anton Dobrovolt, Girard, Ohio 7

Mike Krulz, Willard, Wis. 5

Anton Šular, Arma Kansas 4½

Frank Petavs, Little Falls, N. Y. 4½

Frank Drasler, Forest City, Pa. 4

Peter Banich, La Salle, Ill. 4

August Tušek, Farmington, Ill. 4

Frank Zaitz, Chicago, Ill. 4

Karoline Macerl, Chicago, Ill. 3½

Jacob Bergant, Lisbon, Ohio 3

Frank Česen, Detroit, Mich. 2

Anton Udovich, La Salle, Ill. 2

Frank Augustin, Imperial, Pa. 2

J. H. Kržišnik, Kemmerer, Wyo. 2

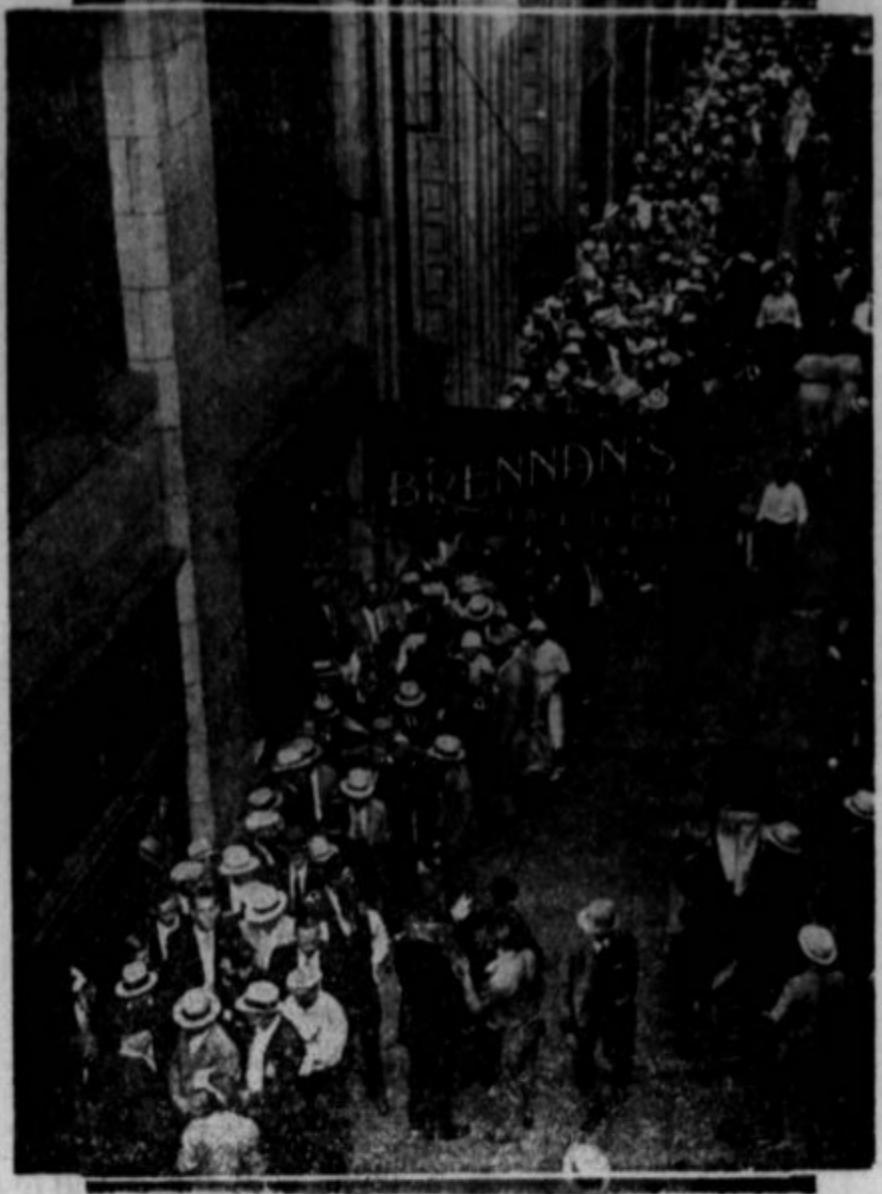
Fred A. Vider, Chicago, Ill. 2

Louis Sterle, Kryn, Pa. 1

Skupaj v tem izkazu (5 tednov) 232½

polletnih naročnin. Prejšnji izkaz (4 tedne)

265.

VELIKO "SUNDRA" PO NEPOTREBNEM

Cikasni okraj je dolgoval učiteljem in učiteljicam dvaindvajset in pol milijona dolarjev na zaostalih plačah. Dobil je posojilo od vladne RFC in po dolgih mesecih jim je bil proslil teden zasluzek v celoti izplačan. 22 in pol milijona je visoka vsota. Cikasno časopisje je o tem dan za dan pisalo pod sedem in osem kolonskimi naslov, kakor da se svet podira! Zadostovalo bi eno poročilo, ampak trgovski krogci so se obilovali, kajti toliko denarja skupaj mika! Pozabili so, da so bile učiteljice vsevkrizem zadolžene, zato jeila zaostala plača največ za dolbove. Na sliki je procesija izloškega občinstva, ki je pred placiščnim uradom čakalo po cele ure na svoje čake.

PROSVETNA MATICA IN NJENO DELO

Poročal X. rednemu zboru JSZ v Clevelandu tajnik Prosvetne matice Charles Pogorelec

Ta ustanova ki je bila pravno zasnovana z namenom, da pomaga s prispevki političnemu delu Zveze in kolikor mogoče tudi Proletarcu, (faktično ni Proletarec od nje nikoli ni prejel), je bila leta 1926 reorganizirana v resnično delavsko kulturno centralo. Začela je izdajati knjige, katere so bile poslane pridruženim organizacijam vsako leto brezplačno. V tem času je izdala v svoji zalogi sledenje knjige in brošure:

Število organizacij Prosvetne matice.

Število organizacij Prosvetne matice v letih 1932, 1933 in prvih osmih mesecih tekčega leta je bilo sledenje:

1932:	Podpornih društev ... 97
Klubov JSZ ... 11	
Kulturnih in drugih organizacij 15	
Skupaj..... 123	

1933:	Podpornih društev ... 84
Klubov JSZ 9	
Kulturnih in drugih organizacij 15	
Skupaj..... 108	

1934:	Podpornih društev ... 91
Klubov JSZ 11	
Kulturnih in drugih organizacij 18	
Skupaj..... 120	

Od podpornih društev jih je 1. 1932 pripadalo: SNPJ 82, SSPZ 12; JSKJ 1; JPZS 1; in eno samostojno društvo.
7. Nekoliko pravopisa, 2000.
9. Papeževa enciklika raztrgana, 4070.
10. Veliko mravljišče, 1800.
Skupaj 27,870 knjig in brošur.

Od podpornih društev jih je 1. 1932 pripadalo: SNPJ

PREGLED DELA KLUBA ŠT. 1 JSZ V PRVI POLOVICI LETA 1934

PETER BERNIK, tajnik.

Klub veliko obetajočemu "New dealu" in raznim reformam, s katerimi hočejo rešiti sedanji sistem privatnega izkoriščanja, in katere so in jih še vedno bombastično oglašajo za edini izhod iz krize, se delavstvo v splošnem nahaja v slabšem položaju, kot pred letom dni. Dokaz so spontani izbrighi stavk v vseh industrijskih panogah, ki so posledica brezkrajnega izkoriščanja obeh, ki so še vposleni, vedno naraščajoče cene vsem življenskim potrebiščinam v splošnem, in vedno naraščajoča brezposelnost.

Vsled tega se ni prav nič edulti, ako naš klub št. 1 JSZ v finančnem oziru v zadnjih šest mesecih ni tolko napredoval, kot bi razni optimisti hoteli in želeti. Toda — finančno poročilo izkazuje — da ni nazadoval. Vsakdo upravičeno želi, da bi se število članov pomožilo; vsakdo upravičeno smatra, da je že skrajni čas za vsakega delavca in delavko, ki ima količaj razuma, spoznati, da je njegovo ali njeno mesto v delavski politični stranki, ker od kapitalističnih strank nima ničesar dobrega pričakovati, pa če se tudi ogrinja s plaščem raznih socialnih reform. Povsem upravičena je torej sodba, da se delavec rajše zanima za vse drugo kot za svojo in svojih tovaršev usodo. Pričakuje torej nekega "Mojzesa", da bi ga odpeljal skozi puščavo krize v deželo, kjer se cedi med in mleko.

V začetku leta 1934 je bilo v klubu 110, in ob koncu junija 109 članov; nazadoval je torej za enega člana. Tekom prvi šest mesecov je pristopilo 6 članov, odstopilo pa 7. Včina teh je odstopila radi ne razumevanja potrebe delavske politične organizacije, ali pa ker so hoteli imeti koristi od stranke najprej sami brez ozira na koristi za splošno delavstvo. Vsled tega, ker stranka potrebuje člane, ki so priznavljeni po svoji moći pomagati za splošno izboljšanje delavskoga položaja in ne za izboljšanje položaja posameznih, je potrebno, da se vsakemu, ki pristopi, pojasi dobro in na razumljiv način naloge.

to prebitka priredb je kril druge tekoče stroške, kot vzdrževanje pevskega zboru "Sava", najemnino dvorane za seje in vaje, nakup knjig za knjižnico, vožnja delegatov na konvencije ter druga zborovanja itd.

V prvi polovici leta je imel klub tri večje priredbe in sicer: Silvestrovo zabavo, slavnost obletnice pariške komune 4. marca (to priredbo so aranžirali vsi čikaški klubi v korist Proletarca in JSZ) in spomladanski koncert pevskega zboru "Sava". Pevski zbor "Sava" je imel tudi eno domačo zabavo. Poleg tega je klub aktivno sodeloval s češkimi klubni na jugozapadni strani mesta pri aranžiranju shoda, na katerem sta govorila sodruža Norman Thomas in Maks Winter, pri prvomajski proslavi, katero je aranžirala Cook County soc. organizacija, in pikniku v Riverview. Po vsaki redni seji kluba je bilo predavanje ali diskuzija o raznih vprašanjih, na katerih so nastopili sodruži Joško Ovenc, Ivan Molek, Frank Zaitz in drugi.

Udeležba na prireditvah je bila kljub "mizernim" razmeram zelo dobra. Največja je bila na Silvestrovem zabavu; udeležilo se je nad 600 oseb. Zelo lepa udeležba je bila 4. marca na slavnosti obletnice pariške komune, katere se je udeležilo nad 300 oseb.

Seje kluba so bile vedno zelo dobro obiskane; vzrok je, ker so vedno po vsaki seji predavanja in diskuzije. Vsled tega je priporočljivo vsem klubom, da skrajšajo svoj običajni dnevni red kolikor mogoče in da se potem vršijo diskuzije o važnih problemih.

Ze prej sem povdral nujnost organiziranja mladine. Kot je važno za obstoj socialistične stranke, da pridobiva mladino, ravno tako je tudi važno za obstoj pevskih zborov, pridobiti mladino. Tega dejstva se je zavedal pevski zbor "Sava", odsek kluba, in meseca maja je bil ustanovljen mladinski pevski naraščaj. Jacob Muha je prevzel poučevanje naraščaja brezplačno, za kar mu gre vse priznanje.

Končno se v imenu kluba zahvalim vsem sodrugom in sodružicam za kooperacijo in pomoč pri raznih priredbah, ker le vsled sodelovanja članstva so bile priredbe uspešne. Na njih je treba delati in trošiti, da je finančen uspeh mogoč. Gleut udeležbe je veliko odvisno od sodrogov in sodružic, ki prodajajo vstopnice v "predprodaji". Iz seznama v predprodaji prodanih vstopnic je razvidno, da so nekateri sodruži in sodružice svojo dolžnost izvršili v polni meri. Apeliram na vse, da store isto in jenski sezon, t. j., pri prodajanju vstopnic v predprodaji in v agitaciji za naše priredbe. Dalje, da bodo pripravljeni pomagati na priredbi sami kjerkoli bo potreba. Zavedati se je treba dejstva, da je ves prebitek porabljen v agitacijske pamene za razsirjenje socialistične misli med delavstvo. Nihče posameznih članov nima koristi od priredb, ampak delavstvo v splošnem. Zavedati se je treba, da vsi delamo za skupnost, za vse delavstvo, ker le v tem je njegova rešitev.

Casi so resni kot še niso bili nikdar. Ni več daleč, ko bo delavstvo tudi v tej deželi imelo odločati, ali naj deli usodo s sodruži v Italiji, Nemčiji, Avstriji in drugih fašističnih deželah, ali naj obdrži do sedaj z velikimi žrtvami pridobljene pravice in svobodčine. Delavci, apeliram na vas, razmišljajte o tem resno, in uvedi boste, da je vaše mesto v socialistični stranki, ako hočete, da bodo vaši otroci svobodni. Na delo za socializem, edini izhod iz kaosa, v katerega je pripravljal kapitalizem vse človeštvo!

Prosjetna matica je ustavna za vse napredna društva. Ali je vaše včlanjeno v njej?

BOJ DELAVEV TEKSTILNE INDUSTRIJE

Kako se v Zed. državah razvija fašizem

Vrednost tekstilne industrije v tej deželi je cenjena nad milijardo dolarjev. Njeni lastniki so si razdelili že ogromne profite, ki značajo stotine milijonov dolarjev. "Bili so izprejanici znoja in krv tlačanov v tekstilnih tovarnah", je dejal J. F. Gorman, predsednik stavkovnega odbora unije tekstilnih delavcev. Tekstilna industrija zaposluje vsega skupaj direktno okrog 900,000 delavcev, izmed teh 600,000 v predilnicah bombaža. — Na vrhu na levu je Harry L. Hopkins, sef federalne pomočne akcije, ki je dejal, da bodo stavkarji deležni vladnega reliefsa, dokler delavski odbor NRA ne izjavlja, da je stavka neupravičena. Na desni na vrhu je George A. Sloan, načelnik Cotton Textile instituta, ki je zastopnik tovarnikev. Izjavil je, da so pogojni unije delavcev tekstilne industrije za kompanije nesprejemljivi. Obenem je predsednika Rooseveltove "posvaril", da je njegova administracija napram delavcem prepustljiva, četudi ji je jasno, da s stavkami "krijo zakone in kvarjivo pot v prosperitetu". Na levu spodaj je vladni posredovalec Lloyd Garrison in spodaj na desni Francis J. Gorman, predsednik stavkovnega odbora tekstilnih delavcev.

Glas z antracita

Nanticoke, Pa. — Dokaj čas je poteklo ne da bi se kaj oglasili v tem listu. Morda kdo čitateljev misli, da sem se izneveril ali kaj. Temu ni tako. Proletarci mi je še vedno najpričljivejši list v tej deželi, le žal, ker ni dnevnik. Niti kocurka mi ni žal, ki sem ga kdaj storil v agitaciji za Proletarca, in ne žrtev. Provizije od naročnin nisem jemal, razen od ene l. 1931. To mi lahko potrdi tudi upravnik.

Glavna vzroka, da se ne oglasim več toliko, sta eden to,

da o aktivnostih na našem polju ni česa poročati, in drugi je moje zdravstveno stanje. Okrevam še nisem docela in prestal sem mnogo.

Kar se tiče Slovencev na antracitu, ki so večinoma premogarji, od Nanticoke do Forest Cityja, zgolj dremljemo, vsaj kar se socialističnega gibanja tiče. Forest City je tod največja naša naselbina, ali tudi ta je bolj životari.

Delavske razmere so piščave. Zaposleni delači povprečno kake tri dni na dva tedna. In ti reže naj s takimi dodohi je razvidno, da so nekateri sodruži in sodružice svojo dolžnost izvršili v polni meri. Apeliram na vse, da store isto in jenski sezon, t. j., pri prodajanju vstopnic v predprodaji in v agitaciji za naše priredbe. Dalje, da bodo pripravljeni pomagati na priredbi sami kjerkoli bo potreba. Zavedati se je treba dejstva, da je ves prebitek porabljen v agitacijske pamene za razsirjenje socialistične misli med delavstvo. Nihče posameznih članov nima koristi od priredb, ampak delavstvo v splošnem. Zavedati se je treba, da vsi delamo za skupnost, za vse delavstvo, ker le v tem je njegova rešitev.

Kar zavednega delavca najbolj boli, je ignoranca takozvane mase. Nevednost delavskoga ljudstva je najjača podpornica kapitalizma.

S temi ugotovitvami ne kritiziram koga izmed posameznikov, ampak mase v splošnem.

Clovek se čudi, kako je mogoče, da delavec ne spozna krvic ter vzkrov, radi katereh nastajajo. Celo živila ima več razsodnosti v tem oziru, kajti kar jo enkrat prevari, je ne bo drugi.

Marsikdo sicer rad priznava, da živimo v pasjih razmerah, pa meni, da jih more odpraviti edino le sila. Seveda delavska sila. Ne trdim, da sila v boju proti siti ni potrebnata. Ampak govorjenje o nasilnosti pospešuje nasilnost. Z nagnjenjem fizične sile v boju je novinka, toda ima za dobro

ni so dobili naloži obiskati organizacije ter vplivne posameznike ter jim predložiti v odobritev svoj amerikanizacijski program, ki je naperjen predvsem "proti naraščajočemu komunizmu". Legija je ob enem naznanila, da bodo vsa imena tistih, ki bodo indorsirali njen program, objavljena, kar ob enem pomeni, da bodo v "novicah" imenovani tudi taki, ki bi morda odklonili odobritev. Na te bo legijska propaganda pripopala pečat komunizma, četudi niso komunisti. Kajti pravilo patriotov fašistične baže je, da kdor ni z njimi, je zoper Ameriko, proti ustavi in "komunist".

Izgleda, da bodo delaveci svojo brezbržnost draga plačali, razen ako se vsaj zdaj požurijo in se organizirajo.

**Ali ste se že odločili, kam pojdate v nedeljo
16. septembra?**

Chicago, Ill. — Ker ste že brali, da bo 16. septembra piknik pri Stežinarju, ste se gotovo tudi odločili, da ne boste šli nikam drugam. Na ta dan bo piknik čitateljev in drugih prijateljev Proletarca, kot se je vršil sedaj že dve leti. Aranžirajo ga klubi št. 1, 16, 20 in 224, torej vsi čikaški klubi JSZ.

Da ne bo manjkalo raznovrstne zabave in okreplil vsake sorte, to menda ni potrebno posebej povdarijati, ker na piknikih, ki jih aranžirajo na vedeni klubu, je vedno vsega dovolj. John Kočevarev orkester bo izvajal iz svojih instrumentov razne poskočne polke in lahne valčke, in tudi kak drug plesni komad, da bodo ja lahko vsi plesali! Za balinacije je na razpolago izredno velik prostor.

Ker je to zaključna veselica v prosti naravi, ne bo potreba nikomur plačati. Kake vstopnine; torej bo vsakdo lahko mirno šel v vrt, ne da bi ga drug čakal in vprašal za vstopnico.

Na veselični prostor bosta vozila dva trcka, eden zjutraj in drugi okrog pol dveh popoldne. Poleg tega vozijo tudi avtobusi redno mimo Stežinarja.

Ako se še niste odločili, kam ali 16. septembra, se torej odločite sedaj. Zal vam ne bo, ako se boste udeležili tega piknika. Jesenski dnevi, posebno še septembra, so najkrasnejši dnevi v celem letu: vročina je že vyzela slovo in mraz tudi še ni prišel, dočim so komarji že odšli spati.

Odbor.

Piknik kluba JSZ 9 septembra v Waukeganu

Waukegan, Ill. — Klub št. 45 JSZ priredi svoj običajni izlet v nedeljo 9. sept. na isti prostor kot lansko leto. Vabljenci ste vsi, da se ga udeležite.

Koakoperativna zveza je odprla novo podružno trgovino, kar dokazuje, da zadruga napreduje. Frank Brence, ki je bil izvoljen za delegata Čitalnice SND na X. rednem zboru J. S. Z. in Prosvetne matice, je bil vsled tega v zadružni zadržan pri svojem delu in se zbranil pri mogel udeležiti.

Henrik Pečarič.

Poziv članom JSZ na sejo v Barbertonu

Kenmore, O. — Sodruži in sodružice, udeležite se gotovo seje kluba št. 232 JSZ, ki se bo vrnila v petek 7. sept., ob 7. zvečer v dvorani društva Domovina v Barbertonu.

Max Kotnik.

Rojakom v Johnstownu

Johnstown, Pa. — Naše občinstvo v Johnstownu in okoljskih naselbinah je vabljeno, da se udeleži piknika, ki ga priredi klub št. 5 JSZ v nedeljo 9. septembra v city parku v Highlandu.

**ZA LIČNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO**

Adria Printing Co.

1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Tel. Lincoln 4700

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS.

Ta model V Kelvinator je posebno namenjen za družine s skromnimi dohodki. Ampak ne mislite, da je to majhen refrigerotor. Je popolne velikosti in polne jakosti. Temeljni načrt, izdelava in kakovost je ista kot v modelih z mnogo višjo ceno.

Cena tega Kelvinatorja je izredno nizka. Lahko ga lastujete za manj kakor 14 centov na dan po našem ugodnem kupnem načrtu. Poklicite ali občište kak Electric Shop za popolne podrobnosti.

Vpravljate glede lahkega plačilnega načrta. Malo naplačilo, preostanek mesečno z vašim računom za električno. V svrhu kritja obresti in drugih stroškov je na nakup na obroču računa nekoliko višja cena.

Pogled na novi KELVINATOR vzorca V

Shrambeni prostor 4.22 kubičnih čevljev... Površina polje 8.35 kvadratnih čevljev... Zmrzne v njem 3.4 funton ledu naenkrat... Imata dosti priprav novega Kelvinatorja, ki se najde samo v drugih modelih drugih izdelkov.

**COMMONWEALTH EDISON
ELECTRIC SHOPS**
Downtown - 72 W. Adams St. - 132 So. Dearborn St.
Telephone RANDolph 1200, Local 155

4332 Broadway
2616 Milwaukee Ave.
4833 Irving Park Blvd.

433 W. Madison St.
4834 So. Ashland St.
3460 So. State St.
11116 So. Michigan Ave.

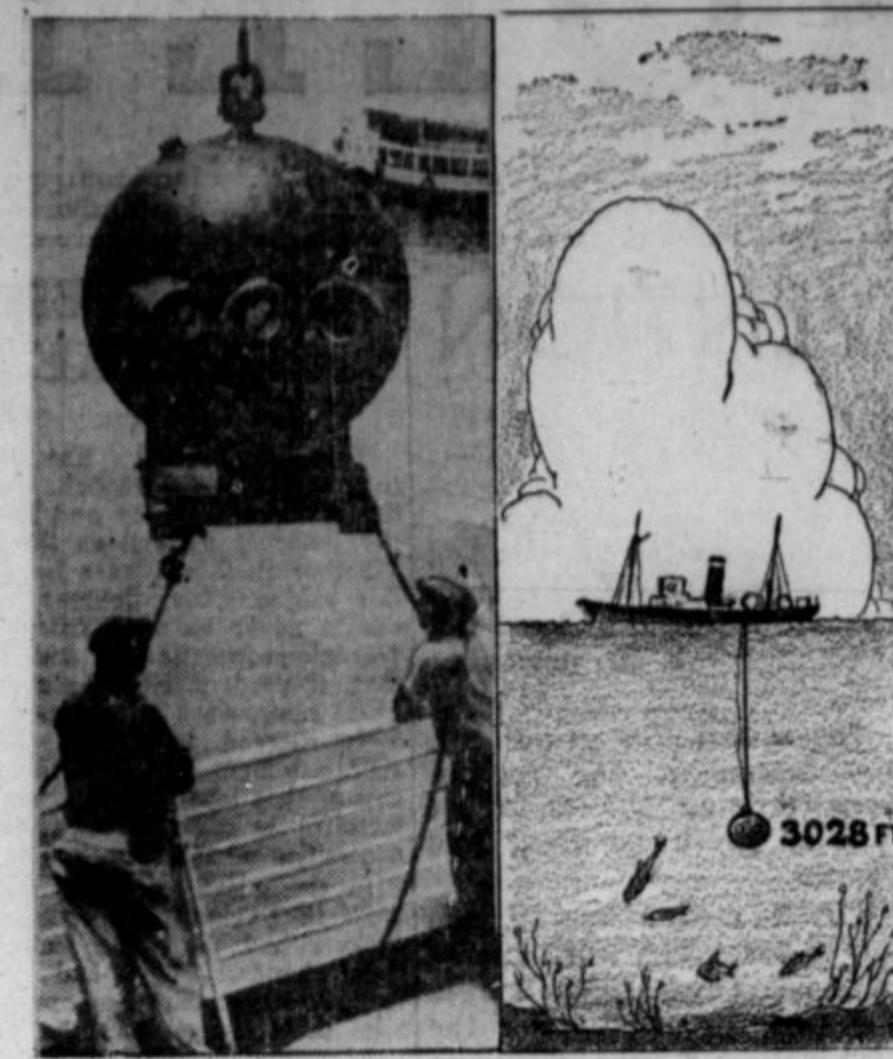
FEDERALNI KUPONI Z NAROCILI.

OTO BAUER:

VSTAJA AVSTRIJSKIH DELAVCEV NJENI VZROKI IN POSLEDICE

(Prevaja Talpa.)

RAZISKAVANJE V MORSKIH GLOBINAH

To je konec Bauerjeve razprave pod naslovom "Vstaja avstrijskih sozialistov". Izdana je bila v brošuri meseca februarja 1934 na češčem (v Bratislavi) in potem prevedena iz nemščine v vse jezike dežel, kjer obstoji delavsko gibanje.

Avtstrijski kancler Dollfuss, o katerem piše Bauer v tej razpravi, je bil od nacij ubit dne 25. julija. Zasedli so, preoblačeni v Dollfussove fašiste, njegovo palačo in proglašili nacijsko vlado. Načrt se jim je ponesrečil, razen da so se znebili Dollfussa. Njega je nasledil na kanclerskem mestu Kurt Schuschnigg, ki je istotako politik bivših krščansko-socialne stranke, kakor je bil Dollfuss, toda po mišljenu celo bolj konservativni in monarhist, kakor pa je bil umorjeni kancler; Mussoliniju in papežu je enako udinjan.

Dasi je Otto Bauer tu objavljeno razpravo v prevodu Talpe dokončal

že 19. februarja t. l., so vsi poznejši dogodki, ki so se vrstili v Evropi

z veliko brizino, pokazali pravilnost njegovih tolmačenj in domnevani.

Otto

Bauer slovi za enega največjih mislecev v mednarodnem socialističnem

gibanju. Ima tudi slovenske izbornega teoretička v pojmovanju marksizma in

ekonomskega razvoja. — Ured.

(Nadaljevanje).

Kar danes potrebujemo v Avstriji in kar je treba organizirati, ni seveda več ogromna organizacija množic s stotisočimi člani. Pač pa bo moral nastati organizacija trdno povezanih skupin, ki bodo morale biti sposobne, da bodo znače prosvetiliti množice v obratih in med brezposelnimi, načne vplivati in jih voditi v nove borbe.

Najprej bo treba preprečiti, da ne pride delavstvo pod tuje vplive. Ni se nam bati, da bi mogla gospoda Dollfuss in Fey pridobiti delavce zase.

Delavstvo je že pred 12. februarjem sovražilo gospode, ki so uničili naše pravice do svobode in odpravili naše socialne pridobitve. In delavstvo še sedaj prav sovraži morilce žen in otrok, ki so namerili težke topove na občinske hiše.

Mnogo večja pa je nevarnost, da bi se ne zanesel med delavstvo nacionalni socialism. Že ob koncu boja so rekli nekatere dunajski delavci: "Sedaj nam ne preostane nič drugega, kakor da se skupno z načijo borimo proti Dollfussu."

Marsikateri delavec si danes misli: "Ce nam nacija obljubijo, da bodo obesili Dollfussa in Faya, potem gremo z njim!"

V tem pa je resna nevarnost. Naša prva naloga je, da se proti njej borimo.

Ne pozabimo, kaj je Hitler napravil v Nemčiji! Smrtni sovražnik nemških delavcev je tudi naš smrtni sovražnik. Delavstvo ne sme še tako sveta,

še tako pravična jeza do malih tiranov v naši deželi zapeljati, da bi pomagalo okrvavljenemu velikemu despotu tretjega carstva do vlade nad Avstrijo.

Treba je napraviti vse, da se prepreči razširjenje nemškega nacionalnega socializma med avstrijskim delavstvom.*

Toda razen te najbližje načne bo moralna socialna demokracija v Avstriji izpolnit v bližnjem času še velike zgodovinske naloge.

Diktatura Dollfussa in Faya bo dolgo trajala. Hitler se je lahko opiral na povezano vojaško organizacijo SA in SS oddelkov, Mussolini na črnesrajce. Avstrijski fašizem nima tako močne fašistske organizacije. Zato pa ima — Domovinsko fronto. Toda v njej niso ne ljudje, kakor v SA, niti ni v njej črnesrajčnikov. Domovinska fronta je godila judovskih buržujev, ki se boje Hitlerjevega antisemitizma, monarhističnih aristokratov, klerikalnih malomeščanov, heimwehrovcev, ki se dnevno upirajo Dollfussu, skušajoč iz njega čim več izsiliti, pristašev ostmärkische sturmsharen, ki so bile organizirane proti heimwehu, končno velikega dela revčkov, ki so napol naciju, napol socialni demokrati, ki nosijo rdeči-belo-rdeči znak samo zato, da ne izgube dela ali da bi dobili delo. Taka izmaličenost, ki nima v sebi nikakega ognja, pač ne more biti opora trajnejši fašistski diktaturi.

Med krščansko-socialnimi kmeti in malomeščani na eni in aristokrati, ki poveljujejo heimwehru, na drugi strani obstoje silna nasprostva. Drug proti drugemu kujejo spletke. Drug proti drugemu se obo-

* Kakor kaže dogodki zadnjih mesecev, je Bauerjev strah odveč: avstrijsko delavstvo je ostalo sebi zvesto. — Opomba prevajalca.

rožujejo. Fašistska diktatura se še prav lahko konča z medsebojnimi bojem med samimi fašisti.

Razpad avstrofašistske fronte v dve medsebojno se boreči skupini nam utegne prav kmalu ponuditi priložnost, da ta bo izkoristimo, če bomo na to le pripravljeni.

Toda četudi avstrofašistska fronta ne bo razpadla, če tudi bo gospod Dollfuss še na dalje zvesto izpolnjeval povelje gospoda Feyja in se bodo krščansko-socialni kmeti in malomeščani ubogljivo uklonili aristokratom in generalom, ki poveljujejo heimwehr, iman vendar avstrofašizem še prav nevarnejša nasprotnika. Sovraštvo množic, ki ga je ustvarila krvava zadušitev vstaje, bo ojačala nacionalni socializem. Prepoved naše stranke, predvsem pa naših mladinskih organizacij, je podrla jezove, ki so še zavirali rjava poplavo. Lahko se zgoditi, da bodo danšnji zmagovalci pred nacionalnim socializmom iskali pomoč in rešitev še pri — premagancih.

Kako naj si Dollfuss reši iz tege položaja? Lahko se pogodi s Hitlerjem. Ali pa bo iskal izhoda v restavráciji Habsburžanov.

Dollfuss se je še pred kratkim skušal pogoditi s Hitlerjem. Prav mogoče je, da bo veliki bojevnik za neodvisnost Avstrije jutri zopet stopil na pot. Toda vsaka črnorjava vodila v vojno, bo vojna vodila v revolucijo.

Ali se bo diktatura izjalovala radi razrednih nasprotstev v lastnem taboru ali pa radi nasprotstva med avstrofašizmom in nacionalnim fašizmom.

Toda če bo protirevolucija vodila v vojno, bo vojna vodila v revolucijo.

Ali se bo diktatura izjalovala radi razrednih nasprotstev v lastnem taboru ali pa radi nasprotstva med avstrofašizmom in nacionalnim fašizmom.

To je paradoska, pravimo, ako je nekaj neverjetno in vendar resnično. Tudi to je paradoska kar vam bom jaz povedal. Zgodilo se je najprej v Waukeganu in potem še v sedmem mestu No. Chicagu.

Mestna vlada je dala 17. aprila t. l. na referendum, da bi volilci dovolili \$6,000 za priprave in za preglej, koliko bi bilo posojilo od vladne korporacije. Zdaj, ko jim je korporacija obljudila denar, ki so prosili zanj, je pa mestni svet odglasoval, da večino 6 proti 4, da ne mara denarja in da ne bodo gradili elektrarne.

Tudi v sednjem mestu No. Chicagu se je, in se še govori o mestni elektrarni. Od začetka, to je prošle spomladi, je bil skoro ves mestni svet z županom vred zato, da se elektrarna zgradi, samo ako dobre posojilo od vladne korporacije. Zdaj, ko jim je korporacija obljudila denar, ki so prosili zanj, je pa mestni svet odglasoval, da večino 6 proti 4, da ne mara denarja in da ne bodo gradili elektrarne.

Cud vseh čudežev je to, zakaj je mestni svet odklonil denar; saj je vendar prej glasoval ali prosil za posojilo mar ne? In ako je bila takrat večina, kako in kaj jih je premotilo, da so glasovali zdaj proti? Nas, ki vemo, kako so jim davkoplačevalci pri srcu, nam s to potegavščino ne bodo zmesili glav, češ, da je mesto že zdaj preveč zadolženo. Verjetno pa je, da je Public Service Co. imala vpliv na mesto.

Manjšina zdaj hodi okoli in nabira podpis, da bo prišlo do vprašanja na referendum.

Podpisov bodo nedvomno dobili dovolj. Potem je pa na loga manjšine, da agitira, da sklicuje shode v tolmači ljudstvu — kakšne koristi bo imelo od elektrarne. Ako ni denarja za sklicevanje shodov v dvoranah, naj se vrše na uličnih vogalih. Danes na tem koncu mesta, jutri na drugem, ali na več krajih isti dan. Public Service Co. bo prav gotovo potrošila vse svoje delavce instruirati, da jih poslata od hiše do hiše in tudi na ulici so volilce postrebeli kako naj glasujejo. In glejte, Public Service Co. je potrošila k malemu \$10,000 samo zato, da bi nam, oziroma mestu prihranila za planiranje \$6,000! Po končanih volitvah se je zastopnik kompanije v lokalnem časopisu prav prisrečno zahvalil volilcem, rekoč, da so z rezultatom glasovanja sami priznali, da imajo najboljšo postrežbo. Zagotovil jim je, da jo bodo imeli tudi v

naprej ravnatašno, to je 90

za kilovatno uro in posebej 50 centov za "m'der" vrak mesec.

Zdaj, ko je paradoska, pravimo, ali se bo skušala rešiti s sporazumom s Hitlerjem ali z restavrácijo Habsburžanov — njeni dnevi so šteti. 30

odstotkov ljudstva ne more zmeraj vladati nad 70-timi odstotki, vas ne more vladati sojenih, spominjajoč se z nemirljivo hvaležnostjo junakov avstrijskega osvobodilnega boja.

V Bratislavi, 19. februarja 1934.

kaj zakričali, da jih je treba deportirati. Hčerke ameriške revolucije bi v sveti jezi in v protest proti rdečkarjem ves Ice Cream pojedle.

Tukaj smo dobili za delavski praznik delavski list, ki bo tedensko izhajal in ako bo mogoče, postane poznane na vsak način dnevnik. Ustanovile so ga delavske unije in tukajšnje zadruge. Ustanovljen je na zadružni podlagi. Delnice se prodajajo po \$1 vsaka in več kot pet delnic ne sme imeti noben posameznik. Naročina je \$2 za celo leto.

Potreben smo delavskega lista, da bo odbijal napade na delavske organizacije, da bo poročal o delavskem gibanju po Ameriki in da bo učil delavce razredne zavednosti. Samo ako bo to tudi delal! Drugače je boljše, da sploh ne izide.

V Waukeganu in No. Chicagu imamo en dnevnik in tri tednike. Vsi trije izhajajo v korist privatnih lastnikov, ki jih izdajajo. Oglasov je v njih več kakor drugega čita. Pravzaprav je samo na prvi strani nekaj lokalnih novic.

Lokalna postojanka Ameriške legije je sklenila, da bo polovila vse rdečkarje in jih deportirala. Hčerke ameriške revolucije jim bodo pomagale. To je novica za naše lokalne liste. Ali pa Mrs. Brown je šla na svetovno razstavo v Chicago, jutri se bo pa nazaj vrnila. Miss Jensonovi so je izgubili njen ljubljeni pugeljček. Za kraljico lepotic je bila izbrana naša dobro poznana od prominentnih staršev promocijskih hčerk, itd.

Za delavce je važno, da podpirajo svoj tisk, agitirajo zanje in da so naročniki svojih listov. — Martin Judnič.

Z DELAVSKEGA SVETA

(Nadaljevanje s 1. strani.)

je poročilo, ki izkazuje, da brezposelnost skozi prošle mesec stalno narašča. Meseca julija je bilo 10,772,000 delavcev nezaposlenih.

Kohlerjeva trdovratnost. — Stavkarji v Kohlerjevi tovarni v Sheboyganu imajo opraviti z delodajalcem, ki je skrajno sebičen, samoljuben in trdovrat. Nikakor se ne more sprijazniti z idejo, da so tudi delavci ljudje s pravica. Njihove pogoje odklanja in na preiskavi ter zaslišavanju, ki se je vršilo prošli teden, se je upiral vsaki poravnavi. On zahteva, da so mu delavci pokorni sužnji — drugih pravic jim ne priznava. A tudi Kohler bo moral spoznati, da je doba feodalizma prešla.

Stavka v Spokanu. — V mestu Spokanu, Wash., so dne 27. avgusta zastavili delavci učilne železnice in avtobusov. Zahtevajo večje plače in boljše delovne razmere.

Izgredi v Niagara Fallsu. — Tu je 28. avg. demonstriralo okrog 3,000 ljudi, ker je oblast s pomočjo "patriotov" skušala razbiti protestni shod I. L. D. Shod je bil sklikan v obrambo črnca Alphonsa Davis, ki je obtožen posilstva. ILD smatra, da je obdolžitev neutemeljena. Črnc je bil areterian.

X. redni zbor JSZ je posebno v našem delavskem gibanju vsekakor važen dogodek. Opisan je deloma v tej številki in se več poročil bo v naslednjih izdajah.

Naročajte knjige iz Proletarčeve knjigarnice.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI

NARODNA TISKARNA

2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE

CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češčem, poljskem, kakov tudi v angleškem in nemškem jeziku.

NASA POSEBNOST SO TISKOVINE ZA DRUŠTVA IN TRGOVCE

Klub brezposelnih

Chicago, Ill. — Seja našega kluba brezposelnih se vrši v četrtek 6. sept. ob 8. zvezre v dvorani SNPJ. Imeli bomo tudi dobriga govornika. Pridite vse in privede prijatelje ter znanze. Po seji bo prosta za bava. — J. Oblak.

Vabilo v So. Chicago

So. Chicago, Ill. — V problem Proletarju je bilo v daljšem dopisu poročano o pripravah za piknik kluba št. 224 JSZ, ki se bo vršil v nedeljo 9. sept. na 114 Ave. D. Točni podatki so bili v omenjenem dopisu.

Občinstvo tu, na Pullmanu in v Chicagu v splošnem vabi, da se tega izleta udeleži.

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

V slednjem seznamu so priredbe klubov JSZ, konferenčnih organizacij in socialističnih pevskih zborov. Ako priredba vašega kluba ni vključena, nam sporočite.

SEPTEMBER.

SO. CHICAGO, ILL. — Piknik klubu št. 224 v nedeljo 9. septembra na 114 Avenue D.

WAUKEGAN, ILL. — Piknik klubu št. 45 JSZ v nedeljo 9. sept.

JOHNSTOWN, PA. — Piknik kluba št. 5 JSZ v nedeljo 9. septembra v City Parku, Highland.

CHICAGO. — Piknik čitaljev Proletarja v nedeljo 16. septembra pri Stežinariju v Willow Springs.

SALEM, O. — Piknik kluba št. 24 JSZ v nedeljo 16. sept. na Hetmanovih prostorih.

OKTOBER.

WAUKEGAN, ILL. — V nedelje 14. oktobra konference društva Prosvetne matice v klubov JSZ v Wisconsinu in Illinoisu.

10TH REGULAR CONVENTION OF THE J. S. F.

The convention opened with 84 delegates sent from fraternal groups and JSF clubs. The old timers were with us as ever and what is heartening is the great influx of youth delegates from Illinois, Michigan, Pennsylvania and Ohio.

Philip Godina was elected president for the opening session. Frances Langerhole and Louis Zorko were elected vice-presidents. At the opening session reports and greetings were received.

Joseph Jauch made the welcome address in behalf of the Cleveland branches, and wished the Convention success in their deliberations.

Comrade Chas. Pogorelec, Sec'y. JSZ, outlined the work and activities of the federation since the last convention.

In the campaign of 1932 the federation played a very important part in advancing the socialist party and the candidacy of Comrade Norman Thomas and other Socialist candidates.

Comrade Pogorelec reported that over 50,000 pieces of literature were distributed. Speakers were toured through several states and almost \$1,000 was raised for the campaign fund.

The total membership of the JSF at the time of this convention is 915, in 44 branches and 8 members at large; this includes senior and youth members.

The report also includes the activities of the branches of several cities. Some very important reports were given. Comrade Cesen of Detroit reported on the necessity of a JSF. The report everyone anticipated was to dissolve the J. S. F. and merge it with the Socialist Party of America directly. However Cesen's report at the convention dealt on serious problems and notably the necessity of continuing the JSF and to replenish its ranks.

Comrades Sular and Terchel in their report outlined the activities of the lodges affiliated with the Educational Bureau and the branches of the JSF in their respective districts.

Comrade J. Jauch of Cleveland reported about our work in Cleveland. According to Jauch a sub-branch was organized and is now doing well. A study class of youngsters from the age of 8 to 14 was inaugurated. The youngsters chose to call themselves the Red Eagles. The sub-branch is actively participating in singing Society "Zarja" and dramatics.

Charles Pogorelec also reported on the National Convention of S. P. A. which was held in Detroit on June 1, 2 and 3. The Party convention at Detroit held a number of successful pre-conferences which hastened the party deliberations and made it possi-

WAKE UP

confine themselves to concrete, day by day proposals, are also now leaving the customary intellectual ground.

Thus, for instance, the business survey, published monthly by the A. F. of L., suggests in the current issue: "The present situation is a challenge to the administration to give us a plan by which industry, labor and the government may cooperate to restore business. When private business is not able to resume its functions, then society is forced to take over the means of production. It is essential to get the unemployed back to work producing wealth." The NRA has moved a force, usually not at war with capitalism, to speak the deadly words of Socialism.—The Advance.

PROLETAREC

EDUCATION,
ORGANIZATION
CO-OPERATIVE
COMMONWEALTH

THE GENERAL STRIKE

ble to do a great deal of work in a limited time. The very important and delicate problem dealt with at the convention was the Declaration of Principles.

Comrade Garden reported on the Declaration of Principles and to many it seemed partial. Some felt that he was not fair to the opponents of the Declaration. A motion was introduced for discussion and was defeated.

Comrade Novak reported on the Milwaukee Socialist Administration and its problems. The Milwaukee Socialists led by Mayor Hoan were faced with a removal from office instigated by the wealthy real estate owners. The hopes of these wealthy owners were frustrated through the vigilance by the Socialist organization. According to Novak, Mayor Hoan was to be ousted by this group who protested the taxation. Comrade Hoan took the stand that the workers were not big land-owners hence, they would suffer many inconveniences should a reduction in taxes take place. As he is a workers-servant, he made a gallant stand in defense of his class.

The most important matter discussed at the Convention was the JSF publications which includes Proletarec, May Herald and the Almanac. The agitation committee submitted proposals for planned agitational tours. The question of a permanent agitator and organizer for the JSF was discussed at length. Several suggestions were offered by delegates of different branches and after lengthy discussion it was decided that a special fund be created which would finance such work. According to Rak's report Proletarec made a remarkable gain in new subscriptions for the first 7 months of this year. The rise in subscriptions is due to the field work of himself, Pogorelec, Jos. Snay and others.

The Almanac and the May Herald also had a substantial gain in circulation. Comrade Zlembberger reported that a field organizer is necessary and a large circulation can be gained for us in spite of the adverse economic conditions. On his tour he had success in gaining new subscriptions. Snay reported that the most important thing for agitators is to have good will-power. He advised agitators to be friendly with prospects at all times. He accounts for his success in his faith in the Socialist movement and his devotion to the Proletarec. He outlined his approaches as humorous and he also tried to make himself at home with the prospects. He talks their common problems here and as they were in Europe. He feels it is very necessary to first make friends with prospects. But above all he advised, go

NEXT!

Now that they got Dillinger for robbing a few banks of a few thousands from the outside, maybe they'll get the four thousand bankers from the inside. Oh yeah! — A. G.

Dancing completed the evening's entertainment.

American Capitalism In New Fields

By JAMES ONEAL

The general strike, like the boycott, is a terrible weapon, involving the entire community and therefore the innocent as well as the guilty. Whether it should ever be used is fair subject for debate; that it should never be used except under fearful provocation is indisputable; that, if used, it must be used with utter rigor, even ruthlessness, if it is to succeed, is certain. General strikes seldom win, for the simple reason that labor is too human, too merciful, to carry through the cruel necessities of the situation.

In the great general strike in 1926 in England, for example, the strikers had the whole country in their hands. They had only to "stick," to let darkness and famine take their course, and the government would inevitably have granted the terms demanded. But within a few hours the leaders lost their nerve and defeat was instant.

The same thing happened in San Francisco. This fight was doomed before it began by the refusal of the leaders to stop all food deliveries, paralyze the railroads, and shut down the gas and power houses. The moment these leaders began to concede these exceptions to the general law of stoppage it was all over. Their action, infinitely to their credit as men, was utterly to their discredit as strike leaders.

In Milwaukee recently occurred what The World Tomorrow calls a "general strike—new style". In this city the striking employees of the Electric Railway and Light Co. meant business, and rallied workers and citizens to their support. No official or formal general strike was called, but "the mass pressure of groups of workers of all kinds" proved more effective than any that was so half-heartedly done in San Francisco. When light and power began to fail in Milwaukee and surrounding cities, the company capitulated, and the strike was won.

As plain as the nose on one's face is the proposition that no general strike should ever be called unless labor is absolutely united, knows what it is doing, and is willing to carry through to the bitter end.

—Unity.

What a Line!

Gentleman: Take your hand out of my pocket.

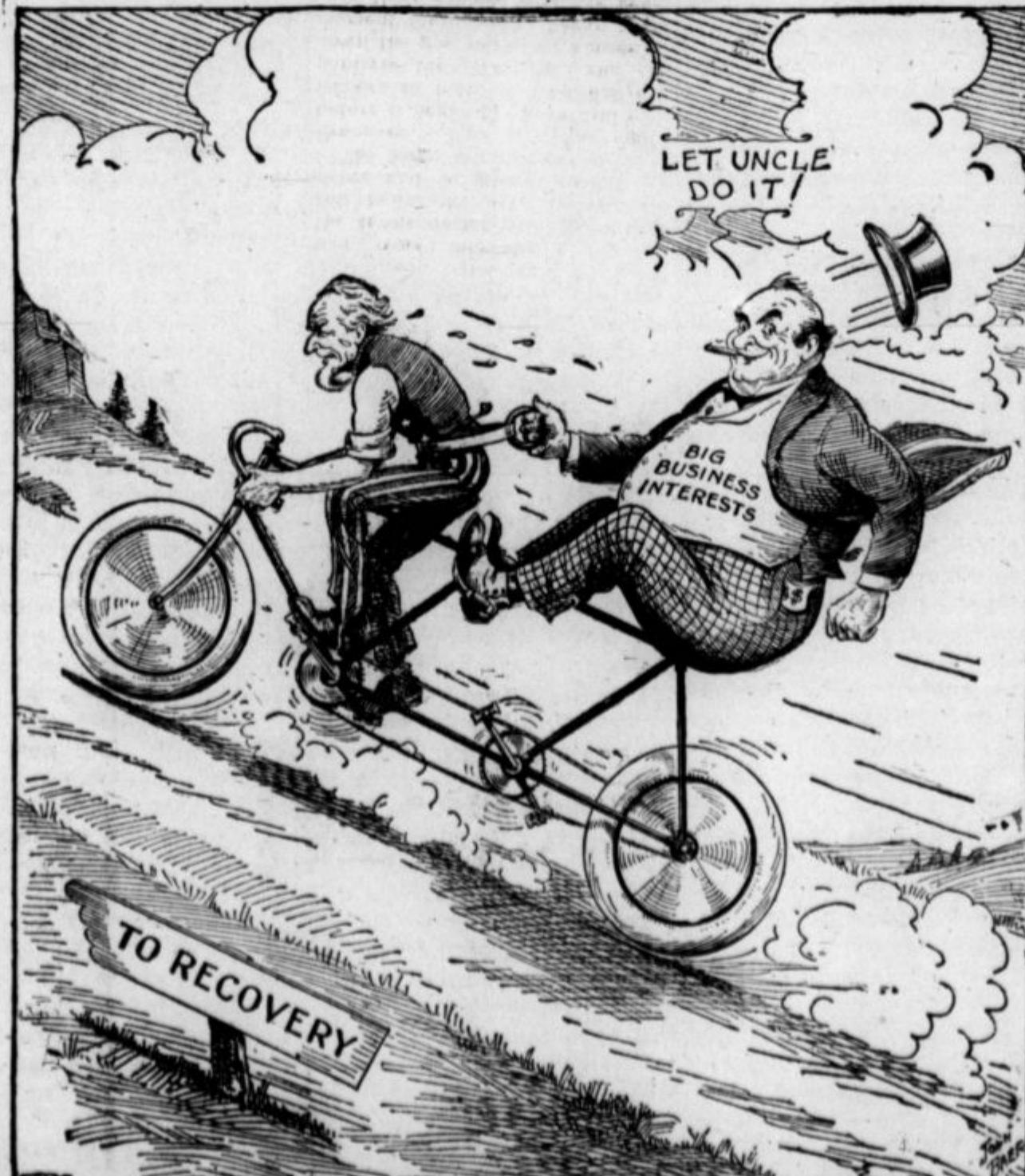
Pickpocket: Excuse me, sir. I'm very absent-minded; I used to have a pair of trousers exactly like yours.

A Good Point

One nice thing about Capitalism is that its slaves are not sold on the block. They knock each other's blocks off to sell themselves.

If George Washington were to write his Farewell Address now, he could put it in two words, "Good night!"

THE BACK-SEAT "RIDER"!

John Baer in "Labor", Washington, D. C.

American capitalism is being dosed with government ownership and control in a number of new fields. This gives the owners of industry the shivers. It was only yesterday that they were singing virtues of "individualism". This meant that the individual capitalist should own the plants of production while the individual worker should be dependent upon the owner for a job.

But the individual capitalist long ago pooled his capital with other capitalists into big organizations. His "individualism" became swallowed up in trusts and mergers. Then this corporate capitalism went to smash.

The governing powers which the working masses voted into the hands of owners of corporations then reached out to save this capitalism. President Hoover had a big money vat which he called Reconstruction Finance Corporation. Out of this vat he ladled vast funds for these "individuals" like a mother feeding a helpless child.

Nice looking bunch, these "rugged" receivers of public funds. However, Uncle Sam became an investor in railroads and other enterprises. Did the big shots kick? No. They will take all the mush they can get. But as an investor Uncle Sam has become part owner of some big enterprises.

Even before capitalism retired to a sick-bed, the Federal Government owned railroads in Alaska and Panama, barge lines on the Mississippi River, 150 million acres of forests, the largest printing plant in the world, and valuable oil lands.

Since the "rugged" capitalists turned millions out of the industries to starve, the Federal Government in its work relief projects has entered the field of production. These include furniture factories and mattress factories, canneries, sewing rooms for making clothing, preparing meats and vegetables, developing community gardens, providing

carpenter and house repair work.

This is not all. The Federal Government through the Tennessee Valley Authority is producing and selling electricity to cities and private interests. It is engaged in the manufacture of fertilizer. The Electric Home and Farm Authority even finances the sale of electric appliances through local dealers, and its charter permits it to manufacture electrical appliances. The Tennessee Associated Cooperatives is also vested with broad powers to engage in activities that have been usually carried on by private corporations.

Then the R.F.C. ownership of stock in railroads, banks and trust companies makes the Federal Government part owner with a voice in various enterprises throughout the country. Summing up, we may quote the United States News:

"Thus, from the efforts to promote industrial recovery is arising a new type of government in America. During the

last year and a half the role of officialdom as the regulator of industry has been supplanted to a large extent by the role of officialdom as the director of activities."

That is, state capitalism is eating into the old "individualism." Not from choice. Necessity dictates. The old capitalist order gives way to a policy which, ten years ago, would have made the average Congressman and other illiterates faint with fright.

Here and there some Babbits cry out in protest, but as he cannot operate his own plant his protest amounts to nothing. He and his class are the most miserable failures in history.

The road to Socialism may pass through a big installment of state capitalism in this country. When the working masses acquire the intelligence and power to control the government, they are likely to fall heir to many enterprises nursed into life by the Federal Government.

SEARCHLIGHT

BY
DONALD
J.
LOTRICH

who is probably the best of our sub diggers is here with his pleasant personality. So, is Anton Zornik who told us of his manner in working for our movement. Many others of prominence are also here. A friendly spirit prevailed throughout. The young people too are a lusty group. Fourteen of them in all are seated. There is a burning need that this youth group gets together often. It is vital that they meet and talk over points of policy and program for it is very evident that we are not very well agreed on many of the points of policy and procedure. There should be agreement in policies when we talk to others no matter how much we may disagree in our movement. Otherwise we can never hope to win the masses. Perhaps it would be advisable to start a series of discussions in our paper immediately after the convention on such issues as parades and uniforms, religion, etc. At least to determine whether we should advocate such points as a policy for the present. Such a discussion would be of great value in clearing minds.

SOME "HUMOR"

If you are out of a job, or if you have a job and unfortunates beg at your door, or if you are in any way pained in this hell of depression, try a little humor. Recently a godly man broadcasted his belief from the pulpit that the "buoyant humor" of President Roosevelt had been very helpful in keeping "up popular spirit."

For generations our shepherds have served this sort of thing to serf and slave, bondman and wage worker. Well nourished with food, comfortable clothing and shelter, too many of them have pooh-poohed the "carnal things of this world" while enjoying these things at the hands of other gentlemen with substantial stakes in the ruling social order.

We might indulge in some "buoyant humor" when we read such advices were it not that we cannot smile in the presence of a hungry child or mother who is unable to provide it milk.

—The New Leader.

Appeal To Intelligence

Capitalists know that capitalism cannot and will not last forever, any more than the feudal system lasted forever. Socialists seek to create a new and higher civilization to succeed capitalistic civilization—retain its advantages and overcome its evils.

Socialists appeal to the intelligence of the people. Collapsed capitalism is unintelligent. It has brought the world into a state of chaos—of conflicting interests which cannot be harmonized under the capitalist system. There is nothing more inevitable than the rise of Socialism. The wise will be guided accordingly. — W. L. Baldwin.

ALWAYS ENOUGH

You can fool all the people some of the time and some of the people all of the time, but you always can fool enough people to beat the few people who can't be fooled at any time.—A. G.